

STORTINGET

Innst. 246 S

(2021–2022)

Innstilling til Stortinget
fra familie- og kulturkomiteen

Dokument 8:71 S (2021–2022)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Turid Kristensen, Tage Pettersen, Tone Wilhelmsen Trøen, Sandra Bruflot og Kari-Anne Jønnes om en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Handlingsplanen må utvikles i tett samarbeid med idretten og relevante aktører.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åse Kristin Ask Bakke, Ragnhild Male Hartviksen og Torstein Tvedt Solberg, fra Høyre, Turid Kristensen og Tage Pettersen, fra Senterpartiet, Margrethe Haarr og Åslaug Sem-Jacobsen, fra Fremskrittspartiet, Silje Hjemdal, fra Sosialistisk Venstreparti, Kathy Lie, og fra

Venstre, lederen Grunde Almeland, viser til representantforslaget om en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Komiteen viser til at det gjennom media er løftet fram saker om utfordringer med spiseforstyrrelser i idretten, blant annet i langrenn og hoppporten. Utfordringene finnes på tvers av idretter og både i topp- og breddeidretten.

Komiteen merker seg at forslagsstillerne mener at det er behov for å gjøre idretten til en trygg arena, spesielt for ungdom.

Komiteen viser til at forslaget redegjør for at det er en høyere forekomst av spiseforstyrret atferd for landslagsutøvere, sammenlignet med de som ikke driver konkurranseidrett. Andelen med spiseforstyrrelser er også langt høyere blant utøvere ved toppidrettsgymnas enn blant jenter og gutter som ikke bedriver idrett på toppnivå.

Komiteen merker seg at forslagsstillerne mener det er behov for mer kunnskap og bruk av tiltak som det kan dokumenteres at fungerer.

Komiteen viser til at forslagsstillerne til slutt også ønsker at regjeringen skal legge frem et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten.

Komiteen noterer seg at statsråd Anette Trettebergstuen i svarbrevet til komiteen av 22. februar 2022 skriver at regjeringen vil lage en ny opptrappingsplan for psykisk helse, med øremerkede midler, og med hovedvekt på kommunale tjenester. Hun viser videre til satsingsområdet «Sunn idrett» som er etablert av Norges idrettsforbund (NIF) for å gjøre organisasjonen mer proaktiv og bedre til å agere gjennom å spre kunnskap om idrettsernæring og fremme sunne idrettsmiljøer med gode holdninger og verdier knyttet til mat, kropp,

helse og prestasjon, og at det er gjort tydelig at Sunn idrett skal prioriteres innenfor NIFs rammebevilgning. Statsråden understreker at idrettsgymnasene hører inn under kunnskapsministerens ansvarsområde.

Komiteen merker seg at statsråden beskriver at spiseforstyrrelser i idretten er et dypt alvorlig tema som staten – og idretten – tar svært alvorlig, men at NIF er en autonom, medlemsbasert organisasjon, og at en statlig handlingsplan ikke er en egnet framgangsmåte for den delen av arbeidet som må ligge innenfor rammen av den organiserte idretten.

Komiteen viser til at det rapporteres om en økning i spiseforstyrrelser generelt i samfunnet, men idretten kan dessverre også anses å være en arena der unge er ekstra utsatt for spiseforstyrrelser og mentale helseutfordringer. Idretten selv kan være en viktig del av løsningen gjennom at spiseforstyrrelser kan fanges opp og forebygges. Det er derfor ekstra viktig at aktørene på denne arenaen (spesielt utøverne selv, trenere i idrettslagene og lærere i skoler som tilbyr toppidrettsprogrammer) har grunnleggende kunnskap som kan forebygges og beskytte mot en slik uheldig utvikling. Det er helt nødvendig at trenere og lærere får den kompetansen de har behov for og kan samarbeide med aktører som kan styrke deres rolle. Dette handler ikke minst om tilgang til samarbeid med kompetente personer som kan bidra til at de tør å ta bekymringssamtalen med utøverne om spiseforstyrret adferd eller ubalanse mellom aktivitet og ernæring og også muligheten til å få kompetanse og hjelp til å vite hvordan dette best kan håndteres. Det er også viktig at foreldre til utøvere blir bevisstgjort og får kunnskap om hvilke faresignaler de kan se etter, og hvordan de sammen med trenere og lærere kan håndtere dette på en best mulig måte.

Komiteen vil også peke på at det er flere sektorer i samfunnet som må samarbeide for å kunne håndtere de utfordringene utøverne står i, ikke minst når problemer oppstår. Dette krever et tverrsektorielt samarbeid mellom idrett, helse og skole, hvor kunnskapsdeling og samhandling vil være avgjørende.

Komiteen viser til at det er gjort og gjøres mye for å forebygges kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser både sentralt i idrettens organer, ute i klubbene og idrettslagene og på toppidrettsgymnasene. Olympiatoppen gjør et viktig arbeid med toppidrettsutøverne og sitter på mye kompetanse som kan komme flere utøvere til gode. Olympiatoppen har også en rolle i godkjenning av toppidrettsgymnasene og bidrar til et forebyggende arbeid i skolene. Sunn idrett har breddeidretten, særforbundene og idrettslagene som et hovedsatsingsområde. Sunn idrett har utvidet sitt arbeidsområde fra tidligere å handle om jenter i idrett til å handle om alle utøvere. Det er også flere særforbund som jobber tett med Sunn idrett enn tidligere. Det har likevel ikke ført til flere ansatte i Sunn idrett, noe som selvfølgelig skaper utford-

ringer. Toppidrettsgymnasene jobber mye med forebygging av spiseforstyrrelser og RED-S, med å skape forståelse hos elevene for at å ivareta helsen også er et prestasjonsfremmende tiltak, og for å inkludere dette arbeidet i den vanlige undervisningen. Det jobbes også med å styrke ernæringskompetansen i skolene.

Komiteen mener at det likevel er åpenbart at det fremdeles er store utfordringer knyttet til kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Mye kan tyde på at det både er mulig og også nødvendig å forbedre det holdningsskapende arbeidet og arbeidet mot idrettsutøverne, trenere, lærere og andre involverte for å skape en atferdsendring, og også øke kunnskapen og kompetansen om hvordan kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser kan forebygges og behandles i idretten. Alle aktørene uttrykker et ønske om å gjøre mer.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet vil fastslå at forebygging av spiseforstyrrelser i idretten er en svært viktig utfordring, og at temaet ble omtalt og problematisert i stortingsmelding 26 fra Stoltenberg II-regjeringen, «Den norske idrettsmodellen», Meld. St. 26 (2011–2012). I den sammenheng ble samarbeidsprosjektet «Sunn Jenteidrett» i regi av NIF, Norges skiforbund, Norges skiskytterforbund, Norges orienteringsforbund og Norges friidrettsforbund varslet.

Disse medlemmer viser til statsrådets svarbrev, der hun understreker behovet for å sikre idretten som en trygg arena for barn og unge, og videre uttrykker at hun deler bekymringen bak representantforslaget. Det vektlegges også at spiseforstyrrelse er en diagnose, som forutsettes stilt og behandlet av helsepersonell. Videre fremkommer det i svarbrevet at regjeringen er i gang med å utvikle en ny opptrappingsplan for psykisk helse, med øremerkede midler, og hovedvekt på kommunale tjenester. Regjeringen har vært opptatt av å sørge for at idretten har mulighet til å prioritere Sunn idrett innenfor rammen av det årlige spillemiddeltilskuddet. Det vises til spillemiddelsøknaden for 2022, og forventningen til prioritering innenfor rammen på 775 mill. kroner. Statsråden peker også på forskningsprosjektet «Idrett, helse, kropp og prestasjon», som årlig gis grunnstøtte, og hun peker på at Kultur- og likestillingsdepartementet (KUD) vil gå i dialog med Senteret for idrettsskedeforskning ved Norges idrettshøgskole, og se hvordan den forskningsbaserte innsatsen kan styrkes ytterligere for å bidra til mer kunnskap om forebygging, herunder for den organiserte idretten og for utdanningsinstitusjonene.

Disse medlemmer viser også til at statsråden ikke anbefaler forslagsstillernes forslag om en statlig handlingsplan som egnet framgangsmåte for det arbeidet som må gjøres innenfor den organiserte idretten. I den sammenheng vises det til at NIF er en autonom medlemsbasert organisasjon, som selv eier og forvalter

sine beslutninger. Statens rolle er å tilrettelegge for en styrket frivillighet, men ikke å styre den.

Disse medlemmer viser til høringsinnspillet fra NIF, der forbundet gir klart uttrykk for at NIF ønsker å ta en lederrolle i utarbeiding av en handlingsplan på området. I innspillet understrekes det videre et behov for at kompetansen og erfaring om temaet idrett og spiseforstyrrelser bør koordineres og samkjøres, fordi det i dag jobbes parallelt med tematikken. De mener at dette kan løses gjennom etablering av et kompetansesenter for forebygging, ledet av Norges idrettshøgskole og NIF. Et omfattende samarbeid mellom ulike aktører legges til grunn. Disse medlemmer viser til at NIF allerede har valgt å gjøre prosjektet Sunn idrett til en del av organisasjonens ordinære drift.

Disse medlemmer er enig med NIF i at det er naturlig at et eventuelt arbeid med utvikling av en handlingsplan for en tryggere idrett, forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten ledes av Norges idrettsforbund.

Disse medlemmer ser et klart behov for å styrke arbeidet for en sunnere idrett. Disse medlemmer mener videre at det er idretten selv, og ikke regjeringen, som skal bestemme om og eventuelt iverksette en handlingsplan for spiseforstyrrelser.

Disse medlemmer viser til at komitéhøringen i saken, 3. mars 2022, bekreftet stor bevissthet rundt problematikken og samtidig et behov for å styrke forebyggingsarbeidet. Det er liten tvil om at kroppspress og spiseforstyrrelser er en betydelig utfordring både for enkeltpersonen, grupper og samfunnet som helhet. Dessuten bekrefter statsrådets svarbrev et engasjement fra både eget departement, Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om å ha god dialog med idretten for å styrke samarbeidet for en sunnere idrett og å bidra til å hindre kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser.»

Komiteens medlemmer fra Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre viser til det fremlagte representantforslaget og beskrivelsene av bakgrunnen for at forslaget er fremmet. Disse medlemmer vil likevel trekke frem noen viktige årsaker til at det er behov for å styrke arbeidet mot kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Oppslag og debatt i riksdekkende medier har vist at idrettsaktive dessverre har høyere risiko for, og forekomster av, spiseforstyrrelser. Dette gjelder alle ferdighets- og aldersnivåer, både jenter og gutter, kvinner og menn. Høyere forekomst av spiseforstyrrelser er spesielt knyttet til idretter der det er mye oppmerksomhet på å ha en spesiell kroppsvekt/kroppssammensetning (for eksempel langrenn, hopp,

sykling, friidrett, turn, rytmisk gymnastikk og kampsport), men har i senere tid også vist seg å forekomme stadig hyppigere i lagidretter som håndball og fotball. Det er også en urovekkende høy andel elever på toppidrettsgymnasene som både er i risiko for å utvikle en spiseforstyrrelse og som har en faktisk spiseforstyrrelse.

Disse medlemmer mener at idretten skal være en trygg arena, ikke minst for ungdom. Mange unge tilbringer mange år i idrettsmiljøer samtidig som de gjennomgår viktige identitetsutviklende faser av livet. Dessverre har det gjentatte ganger de siste 30 årene kommet frem at flere idrettsmiljøer har utfordringer knyttet til at utøvere har høyt kroppsfokus og idrettsspesifikk kroppsidealisering og dermed er i risiko for å utvikle spiseforstyrrelser og for å rammes av det som på fagspråket kalles for «Relative energy deficiency in sports» (RED-S). Både spiseforstyrrelser og RED-S er alvorlige helsetilstander som kan ha store og langvarige konsekvenser for de som rammes av dette. Dessverre fører disse også til at for mange unge gir seg med idrett på et tidlig tidspunkt, noe som gjør at unge ikke får mulighet til å utvikle seg som idrettsutøver. Og mindre fysisk aktivitet er også et folkehelseproblem. Flere aktører i komiteens høring om representantforslaget peker på viktigheten av å erkjenne at dette handler om mer enn mat og ernæring. Det blir pekt på at det er viktig å fokusere både på de somatiske og psykiske aspektene, ikke minst når det har utviklet seg til en spiseforstyrrelse.

Disse medlemmer viser til statsrådets svarbrev til komiteen, hvor hun viser til at idretten ikke skal diagnostisere eller behandle. Det foreligger det heller ingen forslag om. Disse medlemmer viser til at det er stor enighet om at dersom man skal lykkes med forebygging og forhindre at små problemer får vokse seg store, så er det helt nødvendig at de som møter utøvere og elever, har et godt sted å henvise elevene til for videre oppfølging. Idretten, klubbene og skolene skal ikke gi behandling, men bidra til at de som trenger mer hjelp, kan få dette av kompetente aktører. Statsråden viser til regjeringens generelle satsing på psykisk helse, med hovedvekt på kommunale tjenester. Dette er positivt, men aktørene peker på at den offentlige helsetjenesten ofte mangler kompetanse til å møte disse utøverne på en god måte. De mangler også kompetanse om hvordan idretten er en medvirkende årsak til problemene utøverne møter og de spesielle utfordringene dette medfører. Det vil derfor, i tillegg til å øke satsingen på psykisk helse og kapasiteten, også være et behov for et samarbeid mellom idretten og helsetjenesten for å styrke den nødvendige kompetansen og sette den offentlige helsetjenesten bedre i stand til å ivareta diagnostisering og behandling.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser videre til at statsråden i

sitt svarbrev peker på at Kunnskapsdepartementet har vist til at skolenes og lærernes undervisningsopplegg ikke besluttes på nasjonalt nivå, og til institusjonenes og lærernes metodefrihet innenfor de rammene som kompetansemålene i læreplanene legger. Toppidrettsgymnasene har uttrykt ønske om at arbeidet mot kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i større grad innarbeides i læreplanene, noe Kunnskapsdepartementet i så fall bør kunne vurdere og bidra til iverksettelse av. Som representantforslaget viser til, så er det utarbeidet et forebyggende, helhetlig program som er forskningsbasert og som hadde oppsiktsvekkende gode resultater i det treårige forskningsprosjektet ved alle landets toppidrettsgymnaser. Dette er et program som er tilgjengelige for skolene, men som dessverre ikke er tatt i bruk. Det har også vært uttrykt ønske om at dette kan vurderes implementert i sin helhet i skolene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre, viser til at statsråden peker på at Norges idrettsforbund (NIF) er en autonom, medlemsbasert organisasjon som henter sin legitimitet fra sine medlemmer, og at det er idretten selv som må eie og forvalte sine beslutninger. Det er en viktig presisering. Statsråden konkluderer med at en statlig handlingsplan ikke er en egnet fremgangsmåte for den delen av arbeidet som må ligge innenfor rammen av den organiserte idretten. Representantforslaget tar heller ikke til orde for at staten skal styre idretten. NIF må selv velge hvilke tiltak de innfører. Det er selvfølgelig avgjørende at det er idretten og kompetansemiljøene som sitter i førersetet i dette arbeidet, men idretten må også få den nødvendige støtten og tilretteleggingen for at de skal kunne lykkes med dette. Aktørene peker på at de i dag ikke er tilstrekkelig koordinerte, men at det er stor interesse for økt samarbeid og at et slikt samarbeid vil være nøkkelen til å lykkes på dette området. Flertallet vil understreke at arbeidet med å forebygge og motvirke spiseforstyrrelser i idretten strekker seg ut over NIFs virkeområde og har stor betydning for også andre deler av samfunnet. I tillegg bedrives idrett også i regi av andre aktører enn NIF, som på idrettsskoler og i treningssentre. Et slikt samarbeid må også inkludere forskningsmiljøer, fagpersoner med spisskompetanse på spiseforstyrrelser i idretten, idrettens organisasjoner, personer med brukerkompetanse, idrettslag og ulike fagmiljøer innen helsesektoren og skolesektoren. Idretten har i møter om dette representantforslaget uttrykt et ønske om et mandat til nettopp å samordne et arbeid hvor ulike aktører og sektorer deltar. Det er behov for, og også ønske om, å bygge tiltak og planer på forskningsbaserte resultater, evalueringer av tiltak som har vist seg å ha ønsket effekt, bedre kartlegging av da-

gens situasjon, av risikofaktorer og hva som er gode beskyttende faktorer.

Flertallet mener at det er viktig at også treningsentre og andre aktører som jobber med forebygging og rådgiving om spiseforstyrrelser, som ROS – Rådgiving om spiseforstyrrelser, får mulighet til å nyttiggjøre seg kunnskap som fremkommer, og at disse også vil kunne være viktige bidragsytere for å styrke innsatsen mot kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Flertallet mener at hvis vi skal lykkes med å gi arbeidet mot spiseforstyrrelser og kroppsmisnøye det løftet som er nødvendig, må idretten og aktørene ha rammebetingelser som setter dem i stand til å kunne samarbeide og koordinere arbeidet med å utarbeide en helhetlig plan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten.

På denne bakgrunn mener flertallet at det er behov for en nasjonal handlingsplan utarbeidet av en kompetansegruppe på oppdrag av regjeringen. Ettersom NIF er en sentral aktør, er det naturlig at organisasjonen inviteres til å lede arbeidet administrativt.

På denne bakgrunn fremmer flertallet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sette ned en tverrfaglig, koordinerende kompetansegruppe hvor Norges idrettsforbund inviteres til administrativt å lede utarbeidelsen av et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten.»

«Stortinget ber regjeringen legge frem et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten, som bygger på forslaget utarbeidet av en tverrfaglig, koordinerende kompetansegruppe. Dette forslaget til handlingsplan skal legges frem i et samarbeid mellom Kulturdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet.»

Flertallet vil peke på at når tiltak for å styrke arbeidet med å skape en tryggere idrett og forebygge kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser skal iverksettes, så bør det vurderes å få på plass et tidsavgrenset prosjekt som kan gjøre det mulig å implementere disse tiltakene. Det bør også vurderes å opprette et kompetansesenter som kan muliggjøre mer forskning og tilrettelegging for det videre arbeidet, for eksempel etter modell av Senter for idrettsskadeforskning eller i samarbeid med dette. På samme måte bør det vurderes en behandlende enhet ved Idrettens Helsesenter på Nordstrand, eller der utredningen vurderer det som hensiktsmessig.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen om å ha god dialog med idretten for å styrke samarbeidet for en sunnere idrett og å bidra til å hindre kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Venstre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

Stortinget ber regjeringen sette ned en tverrfaglig, koordinerende kompetansegruppe hvor Norges idrettsforbund inviteres til administrativt å lede utarbeidelsen av et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten.

II

Stortinget ber regjeringen legge frem et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten, som bygger på forslaget utarbeidet av en tverrfaglig, koordinerende kompetansegruppe. Dette forslaget til handlingsplan skal legges frem i et samarbeid mellom Kulturdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Kunnskapsdepartementet.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 5. april 2022

Grunde Almeland

leder

Kathy Lie

ordfører

VEDLEGG

DET KONGELIGE
KULTUR- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Statsråden

Familie- og kulturkomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

22/680-

22. februar 2022

Svar på Dokument 8:71 S (2021-2022) Representantforslag om en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten

Jeg viser til representantforslag fra stortingsrepresentantene Turid Kristensen, Tage Pettersen, Tone Wilhelmsen Trøen, Sandra Brufnot og Kari-Anne Jønnes om en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Representantene har fremmet følgende forslag:

Stortinget ber regjeringen legge frem et forslag til en handlingsplan for en tryggere idrett og forebygging av kroppsmisnøye og spiseforstyrrelser i idretten. Handlingsplanen må utvikles i tett samarbeid med idretten og relevante aktører.

Svar:

Idretten skal, som representantene understreker, være en trygg arena, ikke minst for barn og ungdom. Regjeringen deler representantenes bekymring når det gjelder utbredelsen av forstyrret spiseadferd og spiseforstyrrelser i idretten. Toppidrettsutøvere lever i ekstreme prestasjonsmiljøer og en viss helserisiko vil alltid følge når menneskets fysiske og psykiske kapasitet skal presses til det ekstreme. Det er således alarmerende – men ikke overraskende - at personer som utøver idrett på høyt nivå har høyere risiko for å utvikle forstyrret spiseadferd enn personer som ikke gjør det. Jeg deler representantenes oppfatning av at toppidrettsutøverne i all hovedsak er godt ivaretatt og er mer bekymret for utøvere på lavere prestasjonsnivåer og i yngre alderskull.

Det er ingen enkel test som kan foretas for å stille for eksempel diagnosen anoreksi eller bulimi. En spiseforstyrrelse er en klinisk diagnose som bare kan stilles av helsepersonell. Idretten skal ikke diagnostisere eller behandle. Den oppgaven ligger - og skal ligge - hos

helsevesenet. Kultur- og likestillingsdepartementet har hatt dialog med Helse- og omsorgsdepartementet som viser til at regjeringen vil lage en ny opptrappingsplan for psykisk helse, med øremerkede midler, og med hovedvekt på kommunale tjenester. Opptrappingen skal sikre økt kapasitet i spesialisthelsetjenesten, hindre nedbygging av sengeplasser og gi en særskilt satsing på barne- og ungdomspsykiatrien og distriktpspsykiatriske sentre. Vi skal også utrede en sterkere tematisk organisering av den psykiske helsetjenesten for å forbedre kvaliteten og få ned ventetidene.

Samtidig er det en kjerneoppgave for alle ledd i Norges idrettsforbund å ivareta sine medlemmers helse på best mulig måte. Temaet spiseforstyrrelser har fått økende oppmerksomhet de siste årene. NIF har respondert med å etablere «Sunn idrett», først som et prosjekt og etter hvert som et sentralt satsningsområde. Målet er å gjøre organisasjonen mer proaktiv og bedre til å agere gjennom å spre kunnskap om idrettsernæring og fremme sunne idrettsmiljøer med gode holdninger og verdier knyttet til mat, kropp, helse og prestasjon. Fra regjeringens side har vi vært opptatt av å sørge for at idretten har mulighet til å prioritere Sunn idrett innenfor rammen av det årlige spillemiddeltilskuddet. I spillemiddelsøknaden for 2022 er NIF tydelige på at et fokusområde i 2022 skal være etablering og videreutvikling av samarbeidet med særforbundene med mål om å øke kompetansen hos de leddene som er nærmest utøverne. For 2022 er NIF tildelt 775 millioner kroner fra spillemidlene og vi har gjort det tydelig at Sunn idrett skal prioriteres innenfor den rammen.

Når det gjelder gjennomføring av spesifikke programmer innenfor rammen av idrettsgymnasene hører dette inn under Kunnskapsministerens ansvarsområde. KUD har vært i kontakt med Kunnskapsdepartementet som viser til at skolenes og lærernes undervisningsopplegg ikke besluttes på nasjonalt nivå. Institusjonene og lærerne har metodefrihet og benytter ulike opplegg og læremidler innenfor sitt profesjonelle skjønn og innenfor de rammene som kompetansemålene i læreplanene legger.

Undervisningsprogrammet representantforslaget viser til er utledet av forskningsprosjektet «Idrett, helse, kropp og prestasjon» som igjen ble utviklet innenfor rammen av Senter for idrettsskedeforskning ved Norges idrettshøgskole. Det er imidlertid viktig å understreke at senteret driver forskning og er ikke en behandlende enhet. KUD gir årlig grunnstøtte til senteret som har som formål å forebygge skader og andre helseproblemer i idrett gjennom et langsiktig forskningsprogram med fokus på risikofaktorer, skademekanismer og skadeforebyggende tiltak. Forskning på spiseforstyrrelser er en del av dette. KUD vil gå i dialog med senteret og se hvordan den forskningsbaserte innsatsen kan styrkes ytterligere og hvordan mer kunnskap om forebygging av spiseforstyrrelser kan gjøres tilgjengelig for flere, herunder for den organiserte idretten og for utdanningsinstitusjonene.

Som nevnt innledningsvis, spiseforstyrrelser i idretten er et dypt alvorlig tema som staten – og idretten – tar svært alvorlig. Norges idrettsforbund er en autonom, medlemsbasert organisasjon som henter sin legitimitet fra sine medlemmer. Det er idretten selv som må eie og forvalte sine beslutninger. Staten skal legge til rette for og styrke frivilligheten, men ikke

styre den. Jeg mener derfor at en statlig handlingsplan ikke er en egnet framgangsmåte for den delen av arbeidet som må ligge innenfor rammen av den organiserte idretten. I forlengelsen av dette vil jeg påpeke at NIF allerede har tatt et skritt videre ved å gjøre Sunn idrett til et satsningsområde innenfor organisasjonens ordinære drift. Når det gjelder behandlingstilbudet er dette et tema for helsevesenet og må ses i sammenheng med øvrig innsats på området.

Med hilsen

Anette Trettebergstuen